

Dosarul nr.3ra-718/19

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (judecătorul: L. Holevițaia)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (judecătorii: N. Simciuc, V. Cotorobai, Iu. Cotruță)

DECIZIE

20 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Sveatoslav Moldovan
Iurie Bejenaru
Victor Burduh
Nicolae Craiu

examinând recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „IURS”,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă
de Societatea cu Răspundere Limitată „IURS” împotriva Societății pe Acțiuni „Apă-
Canal Chișinău” cu privire la contestarea actului administrativ,
împotriva deciziei din 23 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău prin care a fost
admis apelul depus de Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău”, a fost casată
hotărârea din 14 septembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și emisă o
nouă hotărâre, prin care a fost respinsă cererea de chemare în judecată,

constată:

La 6 martie 2018, Societatea cu Răspundere Limitată „IURS” (în continuare
„IURS” SRL) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății pe Acțiuni
„Apă-Canal Chișinău” (în continuare „Apă-Canal Chișinău” SA) cu privire la
contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 25 august 2017 reprezentantul „Apă-Canal
Chișinău” SA a prelevat probe din fântâna de colectare a apei uzate ce se scurge din
localul reclamantului, concomitent a fost emis procesul-verbal nr. 33.

A susținut, că la începutul lunii ianuarie 2018 a recepționat factura fiscală emisă
de „Apă-Canal Chișinău” SA seria AAD xxxxxxxxxx din 22 decembrie 2017, în baza
căreia „IURS” SRL urmează să achite suma de 3 820,14 de lei pentru preepurarea
apei uzate cu concentrații majorate de poluanți față de CMA evacuate de la
întreprindere.

A precizat că, nu este de acord cu factura eliberată, or, în anexa nr. 1 la factură
se face referire la tarifele diferențiate, conform calculului nr. 1105 din 25 august 2017.

Reclamantul „IURS” SRL a afirmat că, la 11 septembrie 2017 a fost recepționată factura fiscală seria AAB xxxxxxxxx, în baza căreia urma să fie achitată suma de 2 814,84 de lei pentru presupusa preepurare a apei uzate cu concentrații majorate de poluanți față de CMA evacuate de la „IURS” SRL și nefiind de acord cu această factură, la 21 noiembrie 2017 a contestat-o în instanța de judecată.

„IURS” SRL a considerat că, factura seria AAD xxxxxxxxx din 22 decembrie 2017 este emisă cu încălcarea prevederilor art. 69 alin. (5) din Regulamentul-Cadru privind recepționarea apelor uzate, eliberarea condițiilor tehnice și autorizațiilor de deversare a apelor uzate în sistemul de canalizare al localităților și art. 10.9 al Regulamentului de organizare și funcționare a serviciilor publice de alimentare cu apă și de canalizare din mun. Chișinău, aprobat prin decizia nr.5/4 din 25 martie 2008 a Consiliului municipal Chișinău.

Reclamantul a menționat, că a depus în adresa societății cererea prealabilă privind anularea actelor contestate însă, „Apă-Canal Chișinău” SA prin răspunsul nr.1200/1253 din 12 ianuarie 2018 a refuzat să anuleze factura, invocând că este întocmită conform normelor legale.

Reclamantul și-a întemeiat pretențiile pe prevederile Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000.

„IURS” SRL a solicitat anularea facturii seria AAD xxxxxxxxx din 22 decembrie 2017 întocmită de „Apă-Canal Chișinău” SA.

Prin hotărârea din 14 septembrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, cererea de chemare în judecată a fost admisă. A fost anulată factura seria AAD xxxxxxxxx din 22 decembrie 2017.

La 17 septembrie 2018, „Apă-Canal Chișinău” SA a depus apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii contestate, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată depusă de „IURS” SRL să fie respinsă.

Prin decizia din 23 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul depus de „Apă-Canal Chișinău” SA, a fost casată hotărârea din 14 septembrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă.

La 15 aprilie 2019, „IURS” SRL a depus recurs prin care a solicitat, admiterea recursului, casarea deciziei din 23 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău și menținerea hotărârii primei instanțe.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și ilegală prin faptul că au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material, nefiind aplicată legea care trebuia să fie aplicată.

Sub acest aspect, recurentul „IURS” SRL a remarcat că, instanța de apel nu a ținut cont de faptul că „Apă-Canal Chișinău” SA a luat probele în luna august 2017, însă factura spre plată a fost emisă în luna decembrie 2017. Dar, potrivit art. 69, alin. 5) al Regulamentului-Cadru privind recepționarea apelor uzate, eliberarea condițiilor tehnice și autorizațiilor de deversare a apelor uzate în sistemul de canalizare al localităților, aprobat prin Ordinul Departamentului Construcții și Dezvoltare al Teritoriului al RM, nr.40 din 18 februarie 2005, rezultatele analizei indicatorilor de calitate, obținute dintr-o probă unitară și folosite la calculele sancțiunilor economice, sunt valabile pentru luna în care au fost prelevate probele, iar în cazul prelevării a mai

multor probe în aceeași lună - valabilitatea analizelor pentru sancțiuni este determinată de timpul dintre două prelevări adiacente.

Recurentul a mai specificat că instanța de apel nemotivat califică factura seria AAD xxxxxxxxx din 22 decembrie 2017, drept un recalcul (o corectare a erorii) omis de către „Apă-Canal Chișinău” SA, or, pe parcursul examinării cauzei reprezentantul societății nu a invocat astfel de motive ce ar fi stat la baza emiterii facturii.

După cum rezultă din speță, litigiul a fost soluționat în temeiul Legii contenciosului administrativ nr.793 din 10 februarie 2000.

Instanța de recurs precizează că prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) Cod administrativ, prezentul cod a intrat în vigoare la 1 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție menționează că decizia contestată a fost emisă până la intrarea în vigoare a Codului administrativ.

Respectiv, termenul de declarare al recursului urmează fi calculat conform dispozițiilor instituite de Codul de procedură civilă.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

După cum denotă din actele cauzei, copia deciziei integrale a instanței de apel din 23 ianuarie 2019 (f.d.92-98), a fost expediată participanților la proces la 18 februarie 2019, fapt confirmat prin copia scrisorii de însoțire a Curții de Apel Chișinău nr.1721 (f.d. 99), însă careva dovezi în vederea recepționării acesteia de către recurent la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul „IURS” SRL, s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul la 15 aprilie 2019, în termen. (f.d.101-102)

La 15 mai 2019 în adresa intimă „Apă-Canal Chișinău” SA a fost expediată copia recursului depus de „IURS” SRL cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței. (f.d.106)

Prin referința din 5 iunie 2019, „Apă-Canal Chișinău” SA a solicitat respingerea recursului ca neîntemeiat. (f.d.108-113)

În conformitate cu articolul 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod.

Astfel, procedura de contencios administrativ dedusă judecății în prezenta speță urmează a fi judecată prin prisma dispozițiilor Codului administrativ al Republicii Moldova, aprobat prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018, iar în partea materială urmează a fi aplicate prevederile legale în vigoare la momentul emiterii actului administrativ, și anume, a Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 (abrogată la 1 aprilie 2019).

Articolul 194 alin. (2) Cod administrativ indică că în procedura de examinare a cererilor de recurs, hotărârile și deciziile contestate se examinează din oficiu în privința existenței greșelilor procedurale și aplicării corecte a dreptului material.

În conformitate cu prevederile art. 195 Cod administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169-171.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, la 24 iulie 2019 examinând admisibilitatea recursului, l-a numit pentru examinare în complet de 5 judecători.

În conformitate cu art. 247 Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează și soluționează recursul fără ședință de judecată.

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile la soluționarea speței date, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va casa integral decizia instanței de apel și va menține hotărârea primei instanțe, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. c) Cod administrativ, examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție adoptă una dintre următoarele decizii: casează integral decizia instanței de apel și emite o nouă decizie.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că prezentul litigiu este guvernat de prevederile Legii contenciosului administrativ nr.793 din 10 februarie 2000 (în vigoare până la 1 aprilie 2019).

Astfel, în conformitate cu art. 1 alin. (2) al Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 statuează că orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Conform art. 14 alin. (1), (2) al Legii privind contenciosul administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ va solicita, printr-o cerere prealabilă, autorității publice emitente, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia, în cazul în care legea nu dispune altfel. În cazul în care organul emitent are un organ ierarhic superior, cererea prealabilă poate fi adresată, la alegerea petiționarului, fie organului emitent, fie organului ierarhic superior dacă legislația nu prevede altfel.

Conform art. 16 alin. (1) al Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ și nu este mulțumită de răspunsul primit la cererea prealabilă sau nu a primit nici un răspuns în termenul prevăzut de

lege, este în drept să sesizeze instanța de contencios administrativ competentă pentru anularea, în tot sau în parte, a actului respectiv și repararea pagubei cauzate.

Conform art. 26 alin. (1) lit. a) al Legii contenciosului administrativ, actul administrativ contestat poate fi anulat, în tot sau în parte, în cazul în care: a) este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii, iar conform prevederilor art. 25 alin. (1) lit. b) al Legii contenciosului administrativ, judecând acțiunea, instanța de contencios administrativ adoptă una din următoarele hotărâri de admitere a acțiunii și de anulare, în tot sau în parte, a actului administrativ.

Din materialele dosarului s-a constatat că, la 11 decembrie 2006, între „Apă-Canal” SA și „IURS” SRL a fost încheiat contractul nr. 8-554-33 privind livrarea apei și recepționarea apelor uzate în canalizarea municipală. (f.d.24-27)

Conform procesului-verbal de prelevare a probelor de ape uzate din căminul de control nr. 33 din 25 august 2017, la ora 11.00, de la sediul „IURS” SRL din str. XXXXXXXXX,1/6, mun.Chișinău, în scopul determinării indiciilor fizico-chimici din apele uzate și corespunderii calității lor normativelor concentrațiilor maxim admisibile (CMA), au fost preluate probe în volum de 2 l. (f.d.28)

Ulterior, la 1 septembrie 2017 de laboratorul ape uzate agenți economici (LAUAE) a supus încercărilor probele de ape uzate colectate de la sediul „IURS” SRL la 25 august 2017, fiind întocmit raportul de încercări nr. 1105. (f.d.29 verso-ul)

Potrivit facturii seria nr. AAD xxxxxxxxx din 22 decembrie 2017, „Apă-Canal” SA a stabilit tariful pentru serviciile prestate societății în valoare de 3 820,00 de lei.

La fel s-a stabilit că, „IURS” SRL a depus în adresa „Apă-Canal Chișinău” SA la 11 ianuarie 2018 cerere prealabilă nr.01 prin care a solicitat, anularea facturii seria nr. AAD xxxxxxxxx din 22 decembrie 2017. (f.d.7) Însă, „Apă-Canal Chișinău” SA prin răspunsul nr.1200/1253 din 12 ianuarie 2018 a refuzat să anuleze factura, invocând că este întocmită conform normelor legale. (f.d.8)

Fiind investită cu examinarea cauzei și având ca obiect al litigiului anularea facturii nr. seria AAD xxxxxxxxx din 22 decembrie 2017, prima instanță a ajuns la concluzia admiterii acțiunii și anularea facturii contestate.

Ulterior, instanța de apel, fiind investită cu judecarea apelului declarat de către „Apă-Canal Chișinău” SA, a ajuns la concluzia temeiniciei acestuia, casând integral hotărârea primei instanțe și pronunțând o nouă hotărâre, prin care a respins acțiunea ca neîntemeiată.

Pentru a decide astfel, instanța de apel și-a întemeiat soluția pe prevederile art. 1 alin. (2), art.3 alin. (1) și (2), art. 26 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000, art. 22 din Legea privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare nr. 303 din 13 decembrie 2013, art.65 lit. j) și v) al Regulamentului cu privire la serviciul public de alimentare cu apă și canalizare.

Instanța de apel și-a argumentat concluzia prin faptul că pretențiile „IURS” SRL privind anularea facturii „Apă-Canal Chișinău” SA seria AAD xxxxxxxxx din 22 decembrie 2017 sunt lipsite de suport legal, or, actul contestat este legal fiind emis conform prevederilor legii, cu respectarea competenței și procedurii stabilite.

În această ordine de idei, Colegiul Curții de Apel Chișinău a remarcat că, concluziile primei instanțe expuse în hotărâre sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei, iar normele de drept material aplicate eronat. (f.d.91,92-98)

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră concluzia instanței de apel contradictorie circumstanțelor cauzei, fiind rezultată din interpretarea eronată a normelor de drept material, pe când concluzia primei instanțe despre necesitatea admiterii acțiunii este justă, aceasta având la bază cumulul dovezilor administrate în coraport cu normele juridice ce guvernează raportul juridic litigios.

În susținerea poziției enunțate, instanța de recurs menționează prevederile pct.69 din Regulamentul-Cadru privind recepționarea apelor uzate, eliberarea condițiilor tehnice și autorizațiilor de deservire a apelor uzate în sistemul de canalizare al localităților, aprobat prin Ordinul Departamentului Construcții și Dezvoltare al Teritoriului al RM, nr.40 din 18 februarie 2005, conform căruia prelevarea probelor de apă uzată se efectuează în orice timp al zilei și nopții prin prelevarea unei singure probe, și în care indicatorii de calitate din proba data nu trebuie să depășească valorile limită indicate în acordul de racordare. Indicatorii de calitate a apelor uzate se determină în laboratorul specializat al întreprinderii „Apa-Canal” sau în orice laborator specializat autorizat, cu înregistrarea rezultatelor controlului în registre speciale, care sunt păstrate cel puțin 5 ani. Analizile chimice și sanitaro-biologice se efectuează conform standardelor în vigoare cu utilizarea metodelor acordate cu organele de protecție a mediului și supraveghere sanitaro-epidemiologică.

Conform alin.(5) al aceluiași articol rezultatele analizei indicatorilor de calitate, obținute dintr-o probă unitară și folosite la calculele sancțiunilor economice, sunt valabile pentru luna în care au fost prelevate probele, iar în cazul prelevării a mai multor probe în aceeași lună-valabilitatea analizelor pentru sancțiuni este determinată de timpul dintre două prelevări adiacente.

Reglementări similare se regăsesc în pct.10.9 din Regulamentul de organizare și funcționare a serviciilor publice de alimentare cu apă și de canalizare din municipiul Chișinău, rezultatele analizei indicatorilor fizico-chimici, obținute la o probă momentană și utilizate la calculul tarifelor diferențiate, amenzilor, în caz de depășire a CMA sau plăților serviciilor de preepurare, sunt valabile pentru volumul integral al apelor uzate deversate în sistemul de canalizare, pentru luna în care au fost prelevate probele, iar în cazul prelevării a mai multor probe în aceeași lună, valabilitatea rezultatelor analizelor pentru aplicarea tarifelor diferențiate sau a amenzilor pentru depășirea CMA este determinată de durata de timp dintre două prelevări consecutive, dacă contractul privind recepționarea și epurarea apelor uzate cu concentrații majorate de poluanți nu prevede altă modalitate.

Consumătorul este obligat să participe la prelevarea probelor de control al apelor uzate, efectuate de furnizor, pentru care se întocmește un proces-verbal semnat de reprezentanții furnizorului și consumatorului, iar în cazul refuzului acestuia din urmă de a semna procesul-verbal, se va semna unilateral, cu indicarea acestui fapt. În cazul în care a fost depistată depășirea CMA, rezultatele analizelor de laborator vor fi utilizate la calculul tarifelor diferențiate sau amenzilor, conform Regulamentului.

Din analiza normelor de drept sus-indicate, instanța de recurs va reține că, rezultatele analizei indicatorilor de calitate, obținute dintr-o probă unitară și folosite la calculele sancțiunilor economice, sunt valabile pentru luna în care au fost prelevate probele.

La caz, actele cauzei atestă că probele analizate au fost prelevate la 25 august 2017, fapt confirmat prin procesul-verbal nr.33 de prelevare a probelor de ape uzate din căminul de control (deversor, decantor, acumulator), în vederea determinării indicilor fizico - chimici din apele uzate și corespunderii calității lor normativelor concentrațiilor maxim admisibile (CMA). Respectiv, calculul tarifului diferențiat putea fi calculat doar pentru luna în care probele au fost prelevate.

La fel s-a constatat că, calculul coeficientului la tarif pentru aplicarea tarifului diferențiat pentru depășirea concentrațiilor maxime admise în apele uzate s-a efectuat la 1 septembrie 2017, în baza codului probei nr. 1105 (numărul de înregistrare a probei) din 25 august 2017, fapt confirmat prin anexa nr.1 la factura contestată. (f.d.29 verso-ul)

Dar, tariful diferențiat pentru depășirea concentrațiilor maxime admise în apele uzate în sumă de 3 820,00 de lei a fost inclus de „Apă-Canal Chișinău” SA în factura fiscală seria nr. AAD xxxxxxxxx, abia la 22 decembrie 2017.

La acest capitol, instanța de recurs subliniază că, coeficientul tarifar pentru aplicarea tarifului diferențiat pentru depășirea concentrațiilor maxime admise în apele uzate, în marime de 3 820,00 de lei, a fost calculat cu încălcarea normelor legale prevazute de art.69 alin.(5) din Regulamentul-Cadru privind receptionarea apelor uzate, eliberarea condițiilor tehnice și autorizațiilor de deservire a apelor uzate în sistemul de canalizare al localităților și pct.10.9 din Regulamentul de organizare și funcționare a serviciilor publice de alimentare cu apă și de canalizare din municipiul Chișinău, care prevăd în mod imperativ că probele prelevate sunt valabile doar pentru luna în care au fost prelevate.

Reieșind din normele de drept material enunțate, Colegiul conchide că prima instanță în mod corect a reținut că, Regulamentul-Cadru privind receptionarea apelor uzate, eliberarea condițiilor tehnice și autorizațiilor de deservire a apelor uzate în sistemul de canalizare al localităților are forță juridică superioară față de ordinul emis de „Apă-Canal Chișinău” SA din 17 martie 2017 „privind monitorizarea calității apelor uzate, evacuate de către agenți economici în sistemul public de canalizare” care este un act intern.

Concomitent, instanța de recurs releva ca, potrivit art. 69 alin. (2) din Regulamentul-Cadru privind receptionarea apelor uzate, eliberarea condițiilor tehnice și autorizațiilor de deservire a apelor uzate în sistemul de canalizare al localităților, prelevarea probelor se efectuează în prezența personalului responsabil al agentului economic. În caz de refuz al prezenței personalului responsabil, de stânjenirea accesului liber pe teritoriul agentului economic sau în caz de refuz de semnare al actului de prelevare a probelor, reprezentantul întreprinderii „Apa-Canal” întocmește un act unilateral care servește drept baza pentru penalizarea agentului economic.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție subliniază că „Apă-Canal Chișinău” SA nu a prezentat nici o probă care ar confirma faptul că personalul responsabil al agentului economic ar fi refuzat sau ar fi stânjenit accesul liber pe teritoriul agentului economic în vederea prelevării probelor pentru lunile ulterioare.

Astfel, instanța de recurs accentuează că, nerespectarea procedurii de prelevare a probelor duce la nulitatea actelor ulterior întocmite în baza acestora.

În acest context, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră întemeiată concluzia primei instanțe că „Apă-Canal Chișinău” SA a emis factura fiscală nr. seria AAD xxxxxxxxxx din 22 decembrie 2017 cu încălcarea legii și cu încălcarea procedurii stabilite. Or, aceasta reflectă obligația de plată a tarifului diferențiat pentru depășirea concentrațiilor maxime admise în apele uzate, în mărime de 3 820,00 de lei, calculat în baza probelor care nu mai erau valabile la data calculată.

Deoarece, procedurile corespunzătoare sunt instituite în vederea protejării nu doar a drepturilor prestatorului serviciului respectiv, în speță a „Apă-Canal Chișinău” SA și a beneficiarului „IURS” SRL, astfel încât încălcarea procedurii vizate lezează drepturile acestuia de a se asigura despre corectitudinea prelevării probelor, despre sigilarea acestora și beneficiază de dreptul de a preleva de comun cu prestatorul probe de apă secunde și de a le supune unei analize de către un laborator acreditat în vederea probării corespunzătoare, în caz de necesitate, a rezultatelor de laborator obținute de „Apă-Canal Chișinău” SA.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție respinge argumentele instanței de apel puse la baza ipotezei legalității facturii fiscale nr. seria AAD xxxxxxxxxx din 22 decembrie 2017, și anume că dacă „IURS” SRL v-a depista ca pentru o perioadă anumită, „Apă-Canal Chișinău” SA i-a calculat careva sume care nu corespund situației de fapt, nu este lipsita de dreptul de a solicita pe viitor, recalcularea sumelor înaintate spre plată, ținând cont de prevederile legislației aplicabile cazului corespunzător.

La fel, a reținut că, potrivit pct.5.3 din Contractul privind livrarea apei și recepționarea apelor uzate în canalizarea municipală nr. 855433 încheiat la 11 decembrie 2006 între SA „Apă-Canal” și „IURS” SRL, în caz de detectare a greșelii la calcularea plății excedentul sumei se va lua în calcul la achitarea documentelor de plată ulterioare.

Sub acest aspect, instanța de apel incorect a determinat obiectul probațiunii, eronat stabilind că factura fiscală nr. seria AAD xxxxxxxxxx din 22 decembrie 2017 a fost emisă cu respectarea legislației în vigoare.

În acest context, instanța de recurs reține ca greșită și contrară prevederilor normelor de drept material enunțate, concluzia instanței de apel de casare a hotărârii primei instanțe și emitere a unei noi hotărâri de respingere a acțiunii, fiind întemeiată critica recurentului, în sensul că instanța de apel și-a fundamentat concluzia pe aplicarea eronată a normelor de drept material și a materialului probator.

În temeiul celor constatate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că hotărârea primei instanțe a fost adoptată în limitele competenței, reieșind din temeiurile și obiectul acțiunii în contencios administrativ, cu aplicarea corectă a legii materiale care guvernează raportul juridic litigios, și corect a fost admisă acțiunea depusă de „IURS” SRL.

Astfel, din considerentele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil comercial și de contencios

administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a casa integral decizia instanței de apel și de a menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție decide:

Se admite recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „IURS”.

Se casează integral decizia din 23 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău și se menține hotărârea din 14 septembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Iurie Bejenaru

Victor Burduh

Nicolae Craiu